

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 12Csp/76/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219201200
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Orlai
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2019:6219201200.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Zoltánom Orlaiom v spore žalobkyne Ž. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. F. G. XXX/XX, K. D., právne zastúpenej JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom, so sídlom Hlohovec, Železničná 4/A, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zapl. 400,- Eur istiny, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 400,- Eur, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyni sa proti žalovanému priznáva n á r o k na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 11.06.2019 (sp. zn. 12Csp/76/2019) sa žalobkyňa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej primerané finančné zadostučinenie vo výške 200,- Eur a nahradiť jej trovy konania. V žalobe žalobkyňa uviedla, že dňa 18.03.2015 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej je žalobca poskytol úver vo výške 1.350,- Eur, ktorý sa zaviazala splácať v 36 mesačných splátkach po 53,08 Eur, pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 17,77 % a RPMN 26,13 %, celková čiastka, ktorú mala vrátiť, bola 2.060,88 Eur. Na Okresný súd vo Veľkom Krtíši podala žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom zo dňa 16.03.2018 sp. zn. 11Csp/145/2017 jej žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplataenie sumy 663,50 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 20.02.2017 do zaplataenia a priznal jej náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 24.10.2018, sp. zn. 41Co/28/2018 rozsudok okresného súdu potvrdil.

2. Žalobou doručenou súdu dňa 11.06.2019 (sp. zn. 12Csp/77/2019) sa žalobkyňa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej primerané finančné zadostučinenie vo výške 200,- Eur a nahradiť jej trovy konania. V žalobe žalobkyňa uviedla, že dňa 18.03.2015 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej je žalobca poskytol úver vo výške 1.350,- Eur, ktorý sa zaviazala splácať v 36 mesačných splátkach po 53,08 Eur, pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 17,77 % a RPMN 26,13 %. Celková čiastka, ktorú mala vrátiť, bola 2.060,88 Eur. Na Okresný súd vo Veľkom Krtíši podala žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom zo dňa 18.04.2018 sp. zn. 3Csp/156/2017 jej žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplataenie sumy 663,50 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 25.02.2017 do zaplataenia a priznal jej náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 31.10.2018, sp. zn. 12Co/309/2018 rozsudok okresného súdu potvrdil.

3. Obidve žaloby odôvodnila tým, že súd v rámci predmetných zmlúv zistil, že je nesprávne uvedená RPMN, úroková sadzba je v rozpore s dobrými mravmi, zmluvy neobsahujú dobu trvania zmluvy a

termín konečnej splatnosti a že Dohoda o zrážkach zo mzdy bola neplatne uzavretá. Na základe týchto nedostatkov bolo rozhodnuté, že úvery zo zmlúv sú bezúročné a bez poplatkov. Ďalej uviedla, že sa svojho nároku domáha v zmysle § 3 ods. 5, tretej vety zák. č. 129/2010 Z.z., pričom má za to, že sú splnené všetky podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa tohto ustanovenia. Vo veci totiž existuje porušenie povinnosti veriteľom, ktorú povinnosť mu ukladá zákon č. 129/2010 Z.z.. Ona ako spotrebiteľka si úspešne uplatnila na súde porušenie predmetných povinností, keďže o nich bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom a existuje príčinná súvislosť, pretože ako spotrebiteľka bola v predmetnom konaní úspešná v dôsledku toho, že veriteľ (žalovaný) porušil právne predpisy a vyhotovil zmluvy v rozpore s výslovným znením právnej úpravy. Zdôraznila tú skutočnosť, že žiadne ďalšie podmienky na priznanie finančného zadosťučinenia zákon nevyžaduje. Na priznanie nároku teda postačí, ak veriteľ poruší práva spotrebiteľa, resp. povinnosti veriteľovi uložené právnou úpravou a spotrebiteľ tieto porušenia úspešne uplatní na súde. Medzi porušením povinností a úspešným uplatnením práva musí existovať kauzálny nexus. Spotrebiteľ nemusí utpieť skutočnú škodu, postačí ak mu táto škoda hrozí. V tomto prípade možno konštatovať, že škoda spotrebiteľovi nie len hrozila, (čo už samo o sebe je postačujúce na priznanie finančného zadosťučinenia) ale aj reálne vznikla. Pri čestnom a odbornom postupe žalovaného pri vyhotovovaní zmlúv, by jej majetkové práva spotrebiteľa neboli ohrozené a nebolo by do nich zasiahnuté. Poukázala na rozhodovaciu prax súdov. K žalobám pripojila rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 18.04.2018, sp. zn. 3Csp/156/2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.10.2018, sp. zn. 12Co/309/2018, rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 16.03.2018, sp. zn. 11Csp/145/2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24.10.2018, sp. zn. 41Co/28/2018.

4. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 12.07.2019 prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že žalobkyňa nepreukázala splnenie zákonných podmienok vyplývajúcich z § 3 ods. 5, Zák. č. 250/2007 Z.z., na ktoré sa odvoláva. Na základe žalobkyňou tvrdených skutočností nie sú splnené podmienky vzniku nároku na finančné zadosťučinenie a rovnako z podanej žaloby nevyplývajú ani skutočnosti, ktoré by odôvodňovali výšku požadovaného nároku. Z formulácie ustanovenia § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje postup podľa prvej vety (domáhanie sa ochrany svojho práva) za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva, môže prichádzať do úvahy vznik nároku na finančné zadosťučinenie. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 14Co/91/2012. Poprel tvrdenie žalobcu, podľa ktorého by porušenie ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. malo predstavovať podklad pre záver o porušení práva žalobcu ako spotrebiteľa. Takýto záver neobstojí, pretože neuvedenie náležitostí podľa zákona č. 129/2010 Z.z. spája negatívny dôsledok pre veriteľa v podobe straty nároku na úroky a poplatky. Toto ustanovenie nie je konštruované ako právo spotrebiteľa alebo povinnosť veriteľa určená na ochranu spotrebiteľa. Jeho nedodržanie sankcionuje veriteľa a predstavuje prospech pre spotrebiteľa. Zákonná úprava teda nespája vznik nároku na finančné zadosťučinenie s iným prípadom ako je ten, v ktorom sa uplatňuje porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa. Táto podmienka nie je v tejto veci preukázaná. Predpoklad uvedený v zákone cit. „úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi“ vyžaduje rozhodnutie vo výroku súdu, v ktorom sa uvedené konštatuje. Žiadal súd, aby žalobu zamietol a priznal mu náhradu trov konania.

5. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojom vyjadrení uviedla, že v postavení spotrebiteľa sa žalobou v konaní pod sp. zn. 11Csp/145/2017 a sp. zn. 2Csp/156/2017 domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom z titulu vád zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré žalobca v žalobe neuzavretým výpočtom uviedol a podľa ktorých jej tvrdení uvedené vady spôsobili bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalovaným poskytnutého spotrebiteľského úveru. Z podstaty príslušnej právnej úpravy na ochranu spotrebiteľa vyplývajú okrem iného povinnosti veriteľa koncipovať formulárovú zmluvu tak, aby boli splnené obligatórne požiadavky zákona o spotrebiteľských úveroch, aby zmluva neobsahovala predformulované a neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle právnej úpravy Občianskeho zákonníka a tiež, aby veriteľ v zmluvnom vzťahu so spotrebiteľom nepoužíval nekalé obchodné praktiky v zmysle zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V týchto veciach bola žalobkyňa v pozícii spotrebiteľa úspešná pri uplatňovaní svojho nároku, pričom úver zo zmlúv bol posúdený ako bezúročný a bez poplatkov. Zdôraznil tú skutočnosť, že pokiaľ konajúci súd v rámci posúdenia predmetnej úverovej zmluvy určil bezúročnosť a bezpoplatkovosť z dôsledku vád zmluvy (absenciou podstatných náležitostí) bolo vo vzťahu k spotrebiteľovi porušených súčasne niekoľko predpisov. Ďalej poukázal na to, že z hypotézy právnej normy a to § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z., v časti v ktorej priznáva spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie od

toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitným predpisom zodpovedá, jednoznačne vyplýva jediná podmienka a to úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z., alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom, čo bolo bez akýchkoľvek pochybností v predmetnej veci splnené. V prípade porušenia práva, alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje Občiansky zákonník, zákon o spotrebiteľských úveroch, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Cieľom a zmyslom tohto ustanovenia je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal z dôvodu, že spotrebiteľ sa rozhodol uplatniť ochranu proti porušeniu práv a povinností zo strany dodávateľa na súde a v tomto konaní bol úspešný. Z hypotézy tejto právnej normy jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľ musí byť pri uplatnení tohto práva úspešný. Iba za tohto predpokladu mu vznikne právo na priznanie finančného zadosťučinenia. Pokiaľ žalovaný argumentoval tým, že bola odškodnená v rámci úhrady úrokov z omeškania poukazuje na to, že žaloba, ktorou sa oprávnená osoba domáha primeraného finančného zadosťučinenia, sa nazýva žalobou satisfakčnou, pretože primerané zadosťučinenie nie je nástrojom satisfakcie, ktorej úlohou je vyrovnať narušenú rovnováhu v postavení toho, kto právo spotrebiteľa porušil a dotknutej osoby - spotrebiteľa. Okrem satisfakčnej funkcie má primerané finančné zadosťučinenie aj sankčnú povahu, pretože predstavuje pre toho, kto právo spotrebiteľa porušil, finančnú ujmu v zodpovedajúcej sume, ktorú musí titulom primeraného finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi zaplatiť; táto sankčná povaha primeraného zadosťučinenia má však vedľajšiu úlohu, pretože primárna je satisfakčná povaha primeraného finančného zadosťučinenia. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 31.05.2017 sp. zn. 12Co/473/2016.

6. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o veci, ktoré skutkovo spolu súvisia, pričom ide aj o rovnaké strany sporu, z dôvodu hospodárnosti konania súd preto postupoval podľa ustanovenia § 166 ods. 1 CSP a uznesením č. k. 12Csp/76/2019-105 zo dňa 01.10.2019 spojil veci spisová značka 12Csp/76/2019 a 12Csp/77/2019 na spoločné konanie s tým, že konanie sa bude viesť pod spisovou značkou 12Csp/76/2019.

7. Na pojednávanie dňa 03.10.2019 boli právny zástupca žalobkyne a právna zástupkyňa žalovaného riadne predvolaní. Títo ospravedlnili svoju neúčasť a žiadali súd, aby konal a rozhodol v ich neprítomnosti. Súd vo veci vykonal dokazovanie pripojenými rozsudkami a podstatným obsahom pripojených spisov 11Csp/145/2017 a 3Csp/156/2017

8. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou bola uzatvorená dňa 18.03.2015 Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX. V zmysle tejto zmluvy bol žalobkyňi poskytnutý úver (úverový limit) 1.500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 36, mesačná splátka (vrátane úrokov) 53,08 Eur, celková čiastka ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver+úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) 2.060,88 Eur, RPMN za úver (v percentách) 26,13, ročná úroková sadzba úveru (v percentách) 17,77, priemerná RPMN za úver (v percentách) 34,42, poskytnutá čiastka revolvingu 1.500,- Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 2.060,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v percentách) 26,13, ročná úroková sadzba revolvingu (v percentách) 17,77, ročná úroková sadzba s úrokom z omeškania (v percentách) 5,05, poplatok za poskytnutie úveru 150,- Eur. Dňa 18.03.2015 strany sporu zároveň uzavreli aj Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX. Žalobkyňa dňa 18.05.2017 podala na Okresný súd vo Veľkom Krtíši žalobu voči žalovanému Profi Credit Slovakia, s.r.o., Bratislava, ktorou sa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 663,50 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % z tejto sumy od 20.02.2017 až do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania. V priebehu tohto sporu žalobkyňa požiadala o rozšírenie žalobného návrhu o výrok, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX, uzavretá medzi ňou a žalovaným dňa 18.03.2015, je neplatná. Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom zo dňa 16.03.2018 č.k. 11Csp/145/2016-116 žalobe žalobkyne vyhovel, žalovanému určil povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 663,50 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 663,50 Eur od 20.02.2017 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a určil, že dohoda a zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 18.03.2015, je neplatná. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2, písm. f), g), i), j), k), preto sa úver v zmysle ustanovenia § 11 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej súd uviedol, že žalobkyňa na predmetnom úvere zaplatila 2.013,50 Eur, vznikol jej teda nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 663,50 Eur, pretože

plnila žalovanému ako veriteľovi bez právneho dôvodu. Zároveň súd vyhovel žalobkyni aj pri určení neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, pričom mal za to, že uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy je absolútne neplatná podľa § 37 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 04.05.2018 v druhom výroku a dňa 21.12.2018 v prvom výroku, v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Co/28/2018-176 zo dňa 24.10.2018.

9. Medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou bola uzatvorená dňa 18.03.2015 Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX. V zmysle tejto zmluvy bol žalobkyni poskytnutý úver (úverový limit) 1.500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 36, mesačná splátka (vrátane úrokov) 53,08 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver+úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) 2.060,88 Eur, RPMN za úver (v percentách) 26,13, ročná úroková sadzba úveru (v percentách) 17,77, priemerná RPMN za úver (v percentách) 34,42, poskytnutá čiastka revolvingu 1.500,- Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 2.060,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v percentách) 26,13, ročná úroková sadzba revolvingu (v percentách) 17,77, ročná úroková sadzba s úrokom z omeškania (v percentách) 5,05, poplatok za poskytnutie úveru 150,- Eur. Dňa 18.03.2015 strany sporu zároveň uzavreli aj Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX. Žalobkyňa dňa 18.05.2017 podala na Okresný súd vo Veľkom Krtíši žalobu voči žalovanému Profi Credit Slovakia, s.r.o., Bratislava, ktorou sa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 663,50 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % z tejto sumy od 20.02.2017 až do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania. V priebehu tohto sporu žalobkyňa požiadala o rozšírenie žalobného návrhu o výrok, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi ňou a žalovaným dňa 18.03.2015 je neplatná. Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom zo dňa 18.04.2018 č.k. 3Csp/156/2017-123 žalobe žalobkyne vyhovel, žalovanému určil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 663,50 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 663,50 Eur od 25.02.2017 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a určil, že dohoda a zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 18.03.2015, je neplatná. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2, písm. f), i), j), k), preto sa úver v zmysle ustanovenia § 11 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej súd uviedol, že žalobkyňa na predmetnom úvere zaplatila 2.013,50 Eur, vznikol jej teda nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 663,50 Eur, pretože plnila žalovanému ako veriteľovi bez právneho dôvodu. Zároveň súd vyhovel žalobkyni aj pri určení neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, pričom mal za to, že uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 18.06.2018 v druhom výroku a dňa 28.12.2018 v prvom výroku, v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/309/2018-183 zo dňa 31.10.2018.

10. Podľa ustanovenia § 3 ods. 3, 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, predávajúci nesmie

- ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu,
- upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3
- používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

12. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákonov. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že vzťah

medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy, nakoľko žalobkyňa pri uzatvorení a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaný je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Rozhodnutia už ustálili, že nevyhnutnosť ochrany spotrebiteľa je daná jeho nerovným postavením vo vzťahu spotrebiteľ - dodávateľ, vyplývajúcim z nerovnováhy vyrovnávacej sily, nerovnomernosti znalosti ekonomickej neúmernosti zdrojov. Systém ochrany zavedený smernicou 93/13 EHS, ktorý bol prebratý aj do Občianskeho zákonníka, vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa nachádza v nerovnom postavení voči predávajúcemu, alebo poskytovateľovi z hľadiska jeho vyjednávacej sily, z hľadiska úrovne informovanosti, čo ho vedie k tomu, že pristúpi na podmienky vopred vytvorené predávajúcim, alebo poskytovateľom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. V týchto vzťahoch je práve dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, pretože má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje. Zákon za účelom ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v porovnaní s dodávateľom na vyváženie faktickej prevahy dodávateľa zakotvil pomerne prísne pravidlá a náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňať. Bolo preto povinnosťou súdu podrobiť kontrole náležitosti zmluvy. Ako bolo už uvedené, rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš v konaní vedenom pod sp. zn. 11Csp/145/2017 a rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš v konaní vedenom pod sp. zn. 3Csp/156/2017 bolo žalobe žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy vyhovie. Súd vyhodnotil úvery ako bezúročné a bez poplatkov z dôvodu, že spotrebiteľská zmluva neobsahovala všetky zákonom požadované náležitosti (§ 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách).

13. Pokiaľ ide primerané finančné zadosťučinenie, jeho zmyslom je jednak satisfakčná funkcia, ktorá sa vzťahuje na konkrétneho spotrebiteľa, ktorému je primerané finančné zadosťučinenie priznané v relatívnej podobe. Okrem toho má však aj preventívnu funkciu, ktorá nie je o nič menej významná a ktorou úlohou je odradiť nečestných dodávateľov od porušovania právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Napokon je tu sankčná funkcia, ktorá má viesť k tomu, aby dodávatelia boli postihnutí aj v majetkovej sfére, keďže ako ukazuje už niekoľkoročná súdna prax, konštatovanie absencie požadovaných zákonných náležitostí v zmluvách so spotrebiteľmi, resp. vyhlásenie zmluvných podmienok za neprijateľné, javí sa byť nedostatočný. Nemožno zabúdať na to, že to bol práve žalovaný, čo sa dopustil konania v rozpore so zákonom a vopred naformuloval zmluvné podmienky tak, že nespĺňali zákonné náležitosti.

14. Pokiaľ ide o dôvodnosť žaloby vo veci samej, súd poukazuje na to, že žalobkyňa ako spotrebiteľ preukázala, že v konaniach voči žalovanému sa domáhala zaplata sumy po 663,50 Eur ako vydania bezdôvodného obohatenia a o určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy, pričom v týchto konaniach bola úspešná. Podľa názoru súdu neobstojí tvrdenie žalovaného v tom smere, že porušenie spotrebiteľských práv musí byť uvedené priamo vo výroku rozsudku súdu. Zákon o ochrane spotrebiteľa v ustanovení § 3 ods. 5 vety poslednej zák. č. 250/2007 Z.z. vyžaduje iba, aby spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. V danom prípade je nesporné, že žalovaný porušil práva žalobkyne tým, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere nespĺňali všetky obsahové náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Z tohto dôvodu boli úvery posúdené ako bezúročné a bez poplatkov a zároveň bolo vyhovie žalobe žalobkyne o určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy. Porušenie spotrebiteľských práv bolo právoplatne judikované. Pokiaľ žalovaný namietal, že žalobkyňa nevyžiadala žiadnu ujmu, ktorú ani nepreukázala k tomuto, súd opätovne uvádza, že ustanovenie § 3 ods. 5, vety poslednej zák. č. 250/2007 Z.z., ktorého kvalifikačným znakom pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nie je ujma, postačuje, že spotrebiteľ úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom. Pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je teda podstatné to, že k porušeniu práva došlo. Uvedená skutočnosť v danom prípade vyplýva z vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš vydaného v konaní vedenom pod sp. zn. 11Csp/145/2017 a rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš vydaného v konaní vedenom pod sp. zn. 3Csp/156/2017. Ďalej súd poukazuje na to, že preukázanie vzniku ujmy nie je nevyhnutnou náležitosťou pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Na priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie úplne postačovala už len hrozba vzniku ujmy. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. vyplýva, že právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva a to od toho, kto za porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy

vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva, alebo povinnosti ustanovenej zák. č. 250/2007 Z.z., alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť z takéhoto porušenia práva alebo povinnosti prívodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí ak táto ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Pokiaľ ide o námietku žalovaného o neprimeranosti finančného zadosťučinenia, súd už aj vyššie uviedol, že samotná povaha neumožňuje jeho priame finančné vyčíslenie, keďže má vyjadrovať satisfakciu (v zmysle odškodnenia) za stav, keď sa spotrebiteľ musel na súde brániť a žiadať ochranu svojich práv. V tomto prípade súd považoval za spravodlivé priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške po 200,- Eur z každej zmluvy o úvere, ktorú sumu žalobkyňa požadovala. Pri úvahe o výške priznaného finančného zadosťučinenia súd vychádzal z intenzity porušenia spotrebiteľských práv a zohľadnil tiež časový aspekt závažného konania žalovaného. K porušeniu spotrebiteľských práv došlo v dôsledku neuvedenia náležitostí v úverových zmluvách. Z činnosti súdu je pritom známe, že sa nejedná o ojedinelé porušenie spotrebiteľských práv zo strany žalovaného. Spotrebiteľ musel brániť svoje práva podanou žalobou na súde o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. S prihliadnutím na závažné a viacnásobné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domáhala na súde, bol súd toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyne je suma 200,- Eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Preto potom súd žalobe žalobkyne v plnom rozsahu vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 400,- Eur, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

15. O náhrade trov konania strán sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, a to na základe zásady úspechu. Žalobkyňa mala vo veci úspech v plnom rozsahu, preto jej potom súd proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), (363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.